Һәзрити Әйсаниң дунияға келиши

1 Йәһия пәйғәмбәр туғулған күнләрдә, Рим падишаси Авғустус Рим
империйисидики барлиқ хәлиққә нопус тизимлаш буйруғи чүшүрди.
2 Бу тунҗа қетимлиқ нопус тизимлаш иши Кириний Сирия өлкисигә
валий болуп турған вақитта елип берилған еди. 3 Чүшүрүлгән
буйруқ бойичә, һәммә адәм нопусқа тизимлиниш үчүн өз жутлириға
қайтишти. 4 Шуниң билән, падиша Давутниң әвладидин болған
Йүсүпму Җәлилия өлкисидики Насирә шәһиридин айрилип,
Йәһудия өлкисидики падиша Давутниң жути Бәйтләһәм шәһиригә
кәтти. 5 У никаһлинишқа вәдиләшкән Мәрйәмниму биллә елип
тизимланғили барди. Мәрйәм болса һамилдар еди. 6 Улар
Бәйтләһәм шәһиридики вақтида Мәрйәмниң ай-күни тошуп қалди. 7
Бирақ сарайларда уларға турғидәк йәр болмиғачқа, бир атханида
турушқа мәҗбур болди. Мәрйәм шу йәрдә тунҗа оғлини туғуп,
латиға закилап, балисини атниң оқуриғаятқузди. 8 Бәйтләһәм
шәһириниң сәһралирида бәзи қойчилар далада түнәп, падилириға
қаратти. 9 Уларға Худаниң бир пәриштәси көрүнүп, Худаниң парлақ
нури уларниң әтрапини йорутувәтти. Улар интайин қорқуп кәтти, 10
бирақ пәриштә уларға: «Қорқмаңлар! Мән силәргә пүтүн хәлиқни
хошал қилидиған бир хуш хәвәрни йәткүзимән. 11 Бүгүн падиша
Давутниң жути Бәйтләһәм шәһиридә силәрниң ниҗаткариңлар
дунияға кәлди! У, Худа таллиған Рәббиңлар! 12 "Уни қандақ
тонуялаймиз?" — десәңлар, мана, закилинип атниң оқуриға
ятқузулған бир бовақни керисиләр. Бу силәргә берилгән бәлгүдур»,
— деди. 13 Һелиқи пәриштәниң әтрапида бирдинла пәйда болған
йәнә нурғун пәриштәләр Худани мәдһийләп: 14 «Әршиәладики
Худаға шан-шәрәплэр болсун! Йәр йүзидә у йеқин көргән бәндилири
аман болсун!» - деди. 15 Пәриштәләр улардин айрилип, асманға
чиқип кәткәндин кейин, қойчилар бир-биригә: «Бәйтләһәм шәһиригә
берип, Худа бизгә уқтурған бу вақиәни көрүп келәйли», — дейишти.
16 Улар дәрһал берип, Мәрйәм билән Йүсүпни тепип, окурда ятқан
бовақни көрди. 17 Қойчилар әһвални көргәндин кейин, пәриштә

ейтқан бовақ һәққидики сөзләрни уларға йәткүзди. 18 Буни
аңлиғанларниң һәммиси қойчиларниң дегинигә һәйран болушти. 19
Мәрйәм болса, бу ишларниң һәммисини өз көңлидә сақлап, чоңқур
ойлиди. 20 Қойчилар қайтқанда Худаға мәдһийә оқушти, чүнки
көргәнлириниң һәммиси пәриштә ейтқинидәк болуп чиққан еди.